
PENTAKOSIJARCHA (4) *sb m*

pentakosijarcha (3), **pentachosijarcha** (1) *BielSpr* (3:1).

N sg p(e)nt(a)kosij(a)rcha (4).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*W starożytnej Grecji dowódca oddziału wojskowego liczącego pięciuset żołnierzy (4) : Imiona y zachowanie Sprawieć starych v Grekow: á iáko wiele ktory Ludu miał pod íwą mocą w woýłku 16384. zbroynego/ ktorych po Polfku miánowác nie może iedno po Grecku. [...] Pentacofiarcha, 1024. *BielSpr* 34v, 29, 35 [2 r.].*

JDok